

Сенейко Д.

Людина, створена на Господній образ, повинна досягнути справжнє володіння собою, не піддатись моді або течії думок лише тому, що вони сучасні... (Жан-Марі Обер).

Дорога молоде! До твоєї уваги декілька рядків про сучасну тебе, про те, якою ти буваєш і стаєш останнім часом не лише на американському континенті чи в Європі, але і в Україні. Перед тобою загальний огляд однієї із найпоширеніших, незвичайних та сумнівних молодіжних субкультур сучасності – панків! А ще дещо скажемо про хлопців та дівчат з іроке-зами крізь найголовніший життєвий критерій – духовний. Ну як, готові?!

Чесно кажучи, писати про субкультуру панків сьогодні є складно, адже вони про себе ма-ло що пишуть, бо спілкуються усно, а ще через музику. Та й саме слово «панк» для сучасної молоді людини настільки втратило свій первинний сенс і так часто вживається у най-різноманітніших контекстах, що говорити про таке явище субкультури, як «чистий панк», уже не доводиться. Те, що буде описано нижче, є спробою збірного образу цієї молодіжної субкультури. Поки що ж хотілося б зупинитися на самому слові «панк», щоб через його етимологію краще зрозуміти, що ж насправді мають на увазі мільйони людей, які гордо іменують себе «панками».

Трішки «панківської» історії...

Панк, панки, панк-рокери — молодіжна субкультура, яка виникла в середині 1970-х років у США і Великобританії. Сам термін «punk» походить з англійської мови, де він має дуже багато значень. Це і «гниле дерево», і «непотріб», і навіть «неповнолітній сексуальний партнер», і все інше у цьому ж дусі. Кажуть, що його можна зустріти ще в творах Вільяма Шекспіра, де так названо вуличних повій. Наприкінці 60-х років, коли зародився цей молодіжний рух, журналісти цим словом відгукувались про молодь, яка стояла біля витоків цієї течії. Вони вважали, що такою принизливою назвою відіб'ють популярність нової субкультури. Насправді ж тільки посприяли, ще й ім'я нової молодіжної течії придумали.

Панк-музика є невід'ємною частиною даної субкультури. Вимоги до неї були і є простими: жорстка, швидка, голосна, ритмічна, а тексти серйозні та такі, що б порушували проблеми, які хвилювали молодь. Хто з вас чув характерного стилю пісні американського гурту Ramones, нехай знає, що вони - перший панк-гурт в США. А у Великобританії панки показали свою агресивність та вульгарність на початку 70-х рр. XX ст. під музику Sex Pistols. Цікаво, що на своїх концертах соліст групи Роттен міг спокійно зняти штани під час концерту, чи до крові роздряпати собі груди, або ж просто плюнути в зал. Історія панк-року, напевне, ніколи не забуде його дивних і страшних слів: «Я антихрист, я анархіст! Не знаю, чого я хочу, але я знаю, як це досягнути. Я хочу знищувати мирних перехожих, бо бажаю бути самою анархією!» Ця цікава, жахлива філософія властива як більшості панк-гуртів, так і панкам в цілому.

Сьогодні панки всього світу не уявляють і хвилини життя без Velvet Underground,

Stooges, Iggy Pop, the Offspring тощо. Вони намагаються ствердити, знайти себе у світі за допомогою музики. Для цього, кажуть вони, достатньо простої, трьох-чотирьохакордової пісні у виконанні їх улюблених музичних груп.

В Україні є нечисленна група людей, яка сповідує цю ідеологію, але серйозного впливу на культурну ситуацію вона не має. Із найвідоміших груп, які працюють із панк-музикою чи використовують її здобутки у своїй творчості, можна назвати Воплі Відоплясова (панк-рок), дуже ранній Скрябін (панк) тощо.

Причини «панківського» протесту у світі, здавалось-би, є благородними. Молоді люди, розчаровані у тогочасних безсенсовних молодіжних рухах, зокрема в хіпі, бажали знайти відповіді на чимало життєвих запитань, змінити навколишню реальність, що почали роби-ти через новий тип музики, вже не рок-н-рол, який на той час втратив енергію і ритм. А ще протести проти складної ситуації для молоді на ринку праці, проти ряду соціальних несправедливостей та ненависті до всього старого, що існувало у світі, зокрема фашизму, расизму. В ідеалі суть панку мала б полягати також у невизнанні будь-якого насильства, у повазі до батьків, в абсолютному «пофігізмі» з елементами доброго гумору.

Ірокез необов'язковий, або про зовнішній вигляд панків

Панків можна поділити на дві групи:

- 1) ті, що слухають відповідну музику (панк-рок);
- 2) ті, що ще й в житті сповідують панківські принципи.

Кілька слів про ці принципи. У більшості людей існує хибна думка, що панк обов'язково повинен бути саме з екзотичною зачіскою, ім'я якій – ірокез. Він – це весела (як вважають панки) зачіска із різнокольоровим «стоячим» волоссям, вигляд і дизайн якого може бути якнайрізноманітніший. «Ірокези» (з англ. mohawk) виникли на початку 80-х років минулого століття, і тоді їх носили тільки британські панки. Зараз вони «прикрашають» голови тільки тих панків, які в такий спосіб виявляють ностальгію за золотим часом європейсько-го панку (1981-83 рр.). Насправді ж «ірокез» був запозичений у північноамериканських індіанців, а в Європу його вперше принесли музиканти панк-груп Wattie та Exploited. По-пулярність не лише ірокезам, але й панківському стилю одягу принесла англійський ди-зайнер Вівієн Вествуд. Саме вона внесла атрибутику панків «у народ» та модну індустрію.

Цікаво, що сьогодні для «встановлення» ірокезу на голові користуються лаком для волос-ся, і для однієї такої зачіски потрібно майже повну його банку. Кажуть, що поки він ще не був придуманий, панки користувалися підручними засобами, найпопулярнішими з яких було пиво і... блювотиння.

Читач правильно зауважить, що сьогодні неможливо уявити зустрічного панка без ланцю-гів і булавок у переважно чорного кольору футболках, джінсах, кедах чи т. зв. важких чоботях, без т. зв. шипових напульсників на руках, значків і нашивок із назвами музичних груп або політичними гаслами чи нецензурними словами на їх одязі. Останній у них най-частіше потертий, рваний і неохайний, а в дівчат-панків – дуже короткі спідниці, рвані колготи тощо. Ось така вона, сучасна молодь...

Трохи критики не завадить...

Ви ніколи не ставили собі запитання, чому панки не є, як усі люди? Чому вони бачать себе «найвільнішими» з-поміж усіх людей через необмеженість, свободу у всьому, що думають і роблять (хоч насправді важко назвати це свободою, адже панки залежні від своєї субкультури, її ознак, стилю, моди і принципів)! Чому панки такі агресивні,

бунтівливі і незрозумілі для решти людей? Чому така молодіжна течія взагалі з'явилися у світі?

Думаю, що вони є одні з найактивніших молодих людей, які просто шукають для себе щастя, найбільше це усвідомлюють, і в цьому їх можна зрозуміти і навіть похвалити. Проте саме вони найбільше ризикують його таки не знайти... Адже єдине, що панки знаходять на своєму життєвому шляху до цього постійного щастя - це музика, одні лише розваги, алкоголь, наркотики і одурманюючі речовини, всюдозволеність у стосунках і безцензурність поведінки, агресивність і нехтування всіма цінностями, які пропонує навколишній світ, а в нашому випадку – Христова Церква. Не знають вони, що саме її думка про людське щастя, передана їй самим Богом через Своє Об'явлення, є єдиною правильною і повною, перевіреною досвідом життя мільйонів святих у минулому і в сучасності. Про це авторитетно заявляє ап. Павло: «Хіба не знаєте, що ваші тіла – члени Христові? Узявши, отже, члени Христові, - зроблю їх членами блудниці? Хай так не буде» (1 Кор. 6: 15). Або ще: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – храм Святого Духа, який живе у вас?» (1 Кор. 6: 19). Кожна людина має можливість від свого Творця бути, як Бог, бути Христовим святим, а, отже, лише тоді щасливою, а, отже, наповненою Божою благодаттю, яка лине від Святого Духа, Третьої Божої Особи Пресвятої Трійці, храмом якої є кожен із нас. Тепер лише уявімо свою велич, гідність і відповідальність за власне життя, вчинки і щастя, яка на нас лежить. Своєю поставою, зовнішнім виглядом, ми покликані виражати одухотвореність нашого тіла, присутність у ньому Святого Духа, дарованого Христом у св. таїнстві Миропомазання, ще раз наголошую, для повноцінного життя і щастя. Спілкування з Богом, життя із Ним, яке можливе у святості, силою Святого Духа; у молитві і особливо у прийманні Євхаристії, у якій сам живий Христос поселяється у нас. І все! Жодних перешкод для нашого щастя нема, та й Творець не створював нас для того, щоб бути нещасливими. Нам дане наше життя і всі умови для того, щоб досягнути справжнє щастя, яке полягає у святості, у Святому Дусі, Яким прикрашаємо себе, у молитовному зв'язку з Яким через Христа (Євхаристію) прямуємо до нашого Отця; в активному церковному житті, а на особистому рівні – у талантах і здібностях, у постійній радості і навіть у терпінні і нещасті, у любові і просто в тому, що живемо, любимо, спілкуємося з іншими і допомагаємо чи просимо допомоги, і т.д. Як бачимо, зовсім зайвим тут є якийсь ірокез чи навіть панк-рок, та «нелюдська» поведінка, властива для більшості панків. Тому перед тим, як вступати до субкультури панків, стати одним чи одною із них, добре подумайте, чи зможете ви знайти власне щастя за допомогою музики, стилю одягу і поведінки, які запропонують вам люди з ірокезами. Чи, може, пора вже нарешті переступити поріг Божого храму і поселити Його в своєму серці. А ще пора нарешті у своїй щоденній діяльності, творчості робити речі, які б наближали нас до Господа, сприяли міцності духовного зв'язку з Ним, допомагали тріумфувати над злом. Досить витратити власний час, надмірну увагу і частину дорогоцінного життя на речі і вчинки, ніяк не пов'язані з метою нашого перебування на землі. «Не дозволяй, щоб зло перемагало тебе, але перемагай зло добром!» (Рим. 12:21) Ось де ваша справжня свобода, шановна молоде!

Сенейко Д. Невже дійсно «Punk Not Dead»?! // Слово № 3 (33), 2007, с. 27-28.